

fin. Man har den fine Poesi og den brede, folkelige, der for Resten dyrkes mindst i de Kredse, det ærede Medlem tilhører. Der er adskillig Højskolepoesi, der ikke just udmærker sig ved æstetisk Finhed i almindelig Forstand, men som, det erken- der jeg, har en vis folkelig Bredde, en vis Urkraft. Den er ikke altid meget fint udpens- let og kan ikke altid staa for Æstetikkenes Kunstregler, men den har en vis urkraftig Bredde, som gør sin Nytte, og noget saa- dant er der efter min Mening ogsaa i de omtalte Ord. Slagord, mente det ærede Medlem, skulde ikke gøre Udslaget; det gøre de heller aldrig, medmindre de ramme i Sagens Kærne, saa har det sin store Be- tydning, at der formes Slagord, og Hørup var jo netop en Mester i at forme en hel Situation i et eneste tilspidset Ord. Slag- ord bruges jo ogsaa af alle Partier, de kunne være daarlige, som: se, sigte og sætte, eller høre, føre, gøre. De høre vist- nok hverken til de fineste i æstetisk Hen- seende eller til de urkraftige i folkelig Henseende.

Det ærede Medlem sagde, at vi havde levet 11 Aar under den nuværende Valg- kredslov uden nogen Protest. Det er ikke Tilfældet. Vi protesterede, da vi fik Loven, vi protesterede ved det første Valg og det med en saadan Virkning, at en af de Mi- nistre, der havde lavet Kredsene til for sig selv, faldt. Vi fortsatte Protesten ved det følgende Valg og det med den Virk- ning, at Tilhængerne af den grundlovstri- dige Politik fra 1894 stadig ere blevne færre her, medens Modstanderne stadig voksede. Det har altsaa ikke været nogen daarlig Protest. Det ærede Medlems Parti har mærket den ganske føleligt paa sig selv, paa deres Medlemstal her i Tinget. Da de sluttede Forliget, vare de 26 eller 28 (Afbrydelse) ... eller 25, altsaa kun Halv- delen. (Afbrydelse) ... Ja, men det bliver ikke paa Standpunkter af den Art, som de stode paa i 1894, ikke paa en ny grund- lovstridig Valgkredslov, ikke paa den mo- derate Politik om igen, at de komme frem paa ny. Skulle de komme frem paa ny, bliver det, som vi have set under Finans- lovdebatten, ved at stille sig til Venstre for Regeringen, ved at bebrejde den, at den gaar for vidt i moderat Retning, ved at gøre sig mere radikal, ved, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at sige, at det radikale Program i Virke- ligheden var et ganske godt Program, ved at fastholde Militærudgifternes Nedgang. Ved slige radikale Standpunkter kunne de maaske overfor Vælgere, der ere lette til

at tilgive Fortiden, komme en lille Smule frem, men sandelig ikke ved den Politik, de førte i 1894—95. Den gøres ganske vist nu om igen, og den har straks den samme Virkning, som den havde for det ærede Medlem og hans Parti; Regerings- partiet begynder med at gaa tilbage. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem be- høver at lyse efter vor Protest i disse 11 Aar, den har vist sig i højeste Grad livs- kraftig og virkningsfuld.

Da jeg i Gaar bad om Ordet ved De- battens Slutning, havde jeg forøvrigt tænkt mig, at jeg kunde have fattet mig ganske kort, jeg vilde gerne have bidraget mit til, at Debatten var bleven sluttet allerede i Gaar Eftermiddags. Imidlertid trak jo Debatten uden min Villie længere ud, idet der fra Højres Side mødte ikke mindre end 3 Talere frem, og det var da slet ikke saa let i ganske korte Bemærkninger fuldtud udtømmende at imødegaa, hvad der fra deres Side blev sagt. Da nu De- batten uden min Skyld er trukken noget længere ud, end jeg havde tænkt mig, og da det for Sagens Fremme ikke vil have nogen væsentlig Betydning, om Debatten sluttes Kl. 2, 3 eller 4 i Dag, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til Højre. Først maa jeg dog maaske sige, hvad jeg havde tænkt at ville sige i Gaar Eftermiddags. Efter mit Syn er Hovedudbyttet af denne Debat, der nu er i Færd med at slutte, at jeg nu ser noget lysere paa Udsigterne for denne Sag, end jeg gjorde i Begyndel- sen. Jeg erkender, at der fra Konseils- præsidentens Side paa flere Punkter er gjort Indrømmelser, der kunne have gavnlig Betydning for den fortsatte Forhandling. Den højtærede Konseilspræsident lovede os gennem Indenrigsministeren at for- handle med os i det Udvalg, der skal ned- sættes, om Indholdet af en kommende Valgkredslov, saaledes at Ministeriet og de forskellige Partier kunne faa Lejlighed til samtidig med Grundlovsændringen at enes saa vidt muligt om en loyal Gennemførelse af de Principper, hvorom vi maatte kunne enes. Det er et Fremskridt, blot føjer jeg til, at det ikke maa bidrage til at trække Sagen ud, men det haaber jeg heller ikke maa finde Sted. Den højtærede Minister gik fremdeles med til at erkende, at Lige- storheden var et Grundlovsprincip, der ogsaa skulde lægges til Grund for den ny Valgkredslov. Han erkendte endvidere, at det her foreliggende Forslag om 132 Med- lemmer ikke var noget Ultimatum, han kunde forhandle ogsaa om andre Former for en Løsning, f. Eks. antydede han et